

Motion till riksdagen 2023/24:224

av **Josef Fransson (SD)**

Värna den jämtländska fjällturismen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att prioritera upp skötsel och underhåll av vandringsleder på statlig mark och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kartlägga fjällturismens möjligheter för att hitta åtgärder som stärker besöksnäringen och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att uppdatera praxis vad gäller avvägningar mellan renskötsel och andra intressen i fjällvärlden och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillsätta en oberoende utredning kring hur renar påverkas av olika verksamheter samt hur många renar olika områden kan bära i relation till hur många som finns och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Jämtlandstriangeln anses vara en attraktiv led som lockar både turister och bofasta året om, och tillgängligheten är en viktig faktor för dess popularitet. Svenska Turistföreningen (STF) har under sommaren 2023, i samråd med samebyar och länsstyrelsen, beslutat att minska delar av verksamheten vid fjällstationerna i Jämtlandstriangeln. Detta beslut inkluderar främst att förkorta säsongerna och stänga flera restauranger. Även fjällstationen Gåsen, som tillhör en anslutande led ska stängas ner, vilket påverkar säkerheten för de som rör sig här. Neddragningen av fjällturismen kommer att påverka företag och arbetstillfällen i området negativt. Turismen i Jämtlands län är en betydande del av ekonomi och arbetstillfällen och behöver snarare utvecklas än begränsas.

Renar är ett högst välkommet inslag hos dem som väljer att turista i Jämtland, häri finns ingen motsättning, men vad gäller ekonomi och omsättning så är rennäringen felräkningspengar relativt besöksnäringen. Vad gäller de fåtalet arbetstillfällen som

skapas genom rennäringsen ska man naturligtvis också vara klar över att man måste tillhöra en liten begränsad grupp inom minoritetsbefolkningen samer för att få driva renskötsel. Besluten från STF bygger till stor del på förhandlingar med samebyarna. Tyvärr kan konstateras att prioriteringarna fått en slagsida där rennäringsen premieras framför turismen på ett sätt som kan ifrågasättas. Allmänna frågeställningar kring huruvida rennäringsens intressen i praxis vägs på ett rimligt sätt gentemot andra intressen blir genom detta högaktuella. Denna praxis behöver uppdateras. Det vore också av godo om man i grunden utreder hur renar påverkas av olika verksamheter för att minska risken att beslut fattas på hörsägen. En utredning bör också ta reda på hur många renar som det faktiskt finns i området runt Jämtlandstriangeln liksom hur många renar man får eller bör få ha, hur många renar respektive renbetesområde tål.

I Jämtland och Härjedalen finns vissa vandringsleder som åtminstone tidvis är överbelastade och där marken helt enkelt inte bär alla som vill ha en fjällupplevelse till fots. Vägen framåt kan dock inte bli att begränsa turismen, då gör vi både länets invånare och turisterna en otjänst. Istället bör vi sträva efter att åtgärda den underhållsskuld som finns för vandringsleder på statlig mark så att turister inte trampar upp ny mark och försämrar naturupplevelsen. Här kan och bör staten ha en tydlig roll och ett första steg kan vara att utreda och kartlägga vilka typer av insatser som skulle kunna främja en utveckling som gynnar länet och besöksnäringen. En konkret åtgärd där staten skulle kunna spela en roll är att få till stånd röjning och underhåll av befintliga eller nya leder.

Josef Fransson (SD)